

Florin Măcelaru

Teatrul Tineretului Piatra Neamț anunță încetarea din viață, la data de 2 februarie 1994, a celui ce a fost unul dintre actorii săi de excepție, **FLORIN MĂCELARU**.

Născut la 24 februarie 1944 la Brașov, a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „Ion Luca Caragiale” din București în anul 1965, clasa profesor Ion Finteșteanu. Și-a început cariera artistică la Teatrul Tineretului. Cu excepția anilor 1971–1974, perioadă în care a fost angajat la Teatrul Național din Timișoara, Florin Măcelaru a slujit cu enorm talent, cu profesionalism și abnegație scena teatrului din Piatra Neamț.

Din nenumăratele roluri cărora le-a dat viață din a sa viață, rămân prezente în amintirea celor ce l-au admirat – dar și a celor care au jucat alături de el – **Lingstrand** din *Femeia mării* de **H. Ibsen**, **Michael** din *Arden din Kent*, **Radu** din *Afară-i vopsit gardu' înăuntru-i leopardu'* de **Alecu Popovici**, **Cellino** din *Act venețian* de **C. Petrescu**, **Britannicus** din *Britannicus* de **J. Racine**, **Rembrandt** din *Geamandura* de **T. Mușatescu**, **Paris** din *Romeo și Julieta* de **W. Shakespeare**.

A fost dorit și apreciat de cel mai important regizori ai scenei românești: **Moni Gheleter**, **Andrei Șerban**, **Ion Cojar**, **Dinu Cernescu**, **Cornel Todea**, **Alexandru Tocilescu**, **Victor Ioan Frunză**, **Silviu Purcărete**, **Alexandru Dabija**, **Emil Mandric**, **Cătălina Buzoianu**, **Nicolae Scarlat**.

În ultimele sale roluri, **Bruno** din *Bine, mamă*, dar și aștia povestesc în actul doi ce se întâmplă în actul întâi de **Matei Vișniec**, **Profesorul** din *Opereta* de **W. Gombrowicz**, **Block** din *Procesul de St. Berkoff* după **Kafka** și **Ben** din *Chelnerul mut* de **H. Pinter**, **Florin Măcelaru** ne-a înfiorat mai profund ca oricând – în pofida ori chiar din pricina nemiloasei boli care îi măcina deja existența.

Într-o lume plină de patimi, **Pufi Măcelaru** a fost **EXCEPȚIA**. El a fost cinstea, talentul și bunătatea la superlativ.

A slujit întotdeauna Teatrul, niciodată pe sine.

Dumnezeu să-l odhnească!

TEATRUL TINERETULUI
DIN PIATRA NEAMȚ

Marietta Rareș

După premiera din 12 octombrie 1915 a feeleii *Trandafirii roșii* de **Zaharia Bârsan**, „două Mariette”, eleve de conservator dramatic, **Bârsan** și **Ionescu**, s-au fotografiat în roiriile pajilor de la curtea împăratului (**C. Nottara**, profesorul lor). Va mai trece timp până când actrițele vor apărea pe afișe cu numele consacării – **Marietta Sadova** și **Marietta Rareș**...

Nici marea regizoare, nici ferme-cătoarea ingenuă și cochetă n-au fost răsplătite, în Istoriografia noastră, măcar printr-un articol care să ofere datele esențiale ale biografiei lor artistice. Zbuciumatul destin al celei dintâi, excesiva modestie a celei de-a doua nu pot scuza pagina albă.

Marietta Rareș, născută în București, la 30 martie 1897, se pare că a debutat la 17 ani, pe scena Companiei **Marioara Voiculescu** – **Bulandra**, în 1914, într-o comedie de **Sacha Guitry**. De teatrul soților **Bulandra** sunt legate împlinirile ei și tipul scenic aplaudat: tână fragilă, când visătoare, când feminină și provocatoare, totdeauna luminoasă, tandră, de neuitat (anii 1919–1925, 1932–1938). A fost **Ketty**, alături de **Tony Bulandra**, în *Heidelbergul de altădată* (1918), partenera **Luciei Sturdza** în *Sapho*, o subretă afurisită în *Avarul* (când debuta la București **Gh. Calboreanu** în măruntul rol **Anselm** – 1922), dar și **Maria Antonovna** din *Revizorul*, cu **V. Maximilian** în *Hlestakov*...

O fotografie de program ne-o înfățișează alături de **Ion Iancovescu** și **G. Timică**, răsând cu poftă între cei doi bărbați care schițează un zâmbet enigmatic. Grup actoricesc expresiv pentru repertoriul teatrelor lui **Iancovescu**, cu eternul triumphi conjugal, cu farsele în cascadă și replica ascuțită „în lumea bună”. Triumful dramaturgiei de salon, fie că scena se numește **Teatrul Mic** (1925–1927) sau **Fantasio** (1927–1930); sunt anii când **Marietta Rareș** apare la rampă într-o puzderie de întruhipări colorate, hazoase, uitate o dată cu trecerea lumii care ie-a inspirat.

Un popas în teatrul **Marii Ventura** (1931–1932), angajamente în trupe de vară, în fine, doi ani la **Teatrul Național** (1939–1941). În regia lui **Fernando de Cruciatti** se reprezintă *Stăpânul casei* de **Carlo Goldoni** (traducere de **Al. Marcu**). Aici, actrița îndreptățește convingerea regizorului **Val Mugur**, exprimată într-un program de spectacol: „Când o văd pe **Marietta Rareș** în viață, mă gândesc la jocul ei în teatru. Când o văd pe scenă, o găsesc în viață”. I-au fost parteneri **Ion Finteșteanu**, **Natașa Alexandra**, **Victoria Mierlescu**.

La deplina maturitate, răsfățata repertoriului lejer, cu iz de metropolă occidentală, arată cât de temeinic e rostul ei sub reflectoare. E angajata **Dinei Cocea** la **Teatrul Nostru** (1944–1947), un teatru de artă al vremii, ținut cu eforturi inimaginabile. **Shakespeare**, **O'Neill**, **Jean Anouilh**... Mai ales **Maria**, din *Noaptea regilor*, în care **Dina Cocea** este **Olivia**, iar **Jules Cazaban**, **Malvollio**.

O singură stagiune, 1947–1948, în a doua companie de la **Teatrul Odeon** (studioul „**C. Nottara**” de azi), condus de **Marietta Sadova**, unde se afirmă arhitectul și actorul **Liviu Ciulei**. Înconjurată de **Clody Bertholia**, **Dan Nasta**, **N. Tomazoglu**, **Sadova**, **Ciulei**, **Corina Constantinescu**, **Dem Savu** etc., **Marietta Rareș** se impune și în roluri de compoziție (Cei din urmă de **M. Gorki**, îmi amintesc de mama de **John van Drutten**), în acest ultim, întârziat „laborator de creație” al teatrului românesc interbelic, nevițat de pegra politicii.

Din ordinul lui **Iosif Chișinevschi**, **Odeonului** i se deschide proces public (marea **Alice Voinescu** conferențiasă – în primăvara lui 1948! – despre „libertatea creației”) și actorii sunt „vârșați” la teatrele de stat, disciplinar. **Marietta Rareș** ajunge la **Municipal**, sub reala ocrotire a „patroanei” de altădată, **Lucia Sturdza Bulandra**. Va interpreta cu pasiune roluri episodice, puternic individualizate prin studiu și har. Apare în *Pescărușul cehovian*, regia **Marietta Sadova**, în care **Nelly Sterian** e **Arkadina**, **Clody Bertholia** **Zarecinaia**, iar **Liviu Ciulei**, **Trepiev**.

Pelucula a eternizat-o în rolul **Bătrânei** din capodopera filmului nostru, *Moara cu noroc* (1956), regia **Victor Iliu**.

La 35 de ani după pensionare, ultima „lovitură de teatru” din viața ei: pe 31 ianuarie 1994, **UNITER** îi decernează premiul pentru întreaga activitate. Actrița se va stinge peste câteva zile, cu această târzie, dar meritată mulțumire în suflet.

A trăit succesul durabil, în peste patru decenii de carieră, dar... Același **Val Mugur** observase cu finețe, încă din 1944: „A avut totuși un nenoroc **Marietta Rareș** în teatru. A exclus vulgaritatea prin temperament și din punctul acesta de vedere, a fost una din cele mai fără noroc actrițe ia noi. Trebuie felicitată pentru acest avantaj de stil”.

IONUȚ NICULESCU